

[Lyngsø.]

Jeg kan sige mine sidste Ord med det samme — jeg vilde ellers have gemt dem til Replikken, men Ministeren tager vel ikke Ordet, Ministeren føler sig vel som i Udvalget højt hævet over Betragtningernes Pligt, højt hævet over nogen som helst Diskussion om denne Sag; derfor siger jeg med det samme, hvad jeg vilde have gemt til Replikken: Hvis de Herrer Politikere tror, at den danske Arbejderklasse, den danske oplyste, velorganiserede og vel-disciplinerede Arbejderklasse modstandsløst, uden Repressalier, finder sig i at blive slaæet ned med Tugthus og Ejendomsconfiskation, saa er de overtroiske, saa tror de fejl, og den Overtroiskhed kunde blive dyr: Tror De, de danske Arbejdere, Sønner og Sønnesønner af dem, der døde paa Dybbøl Skanser, som til enhver Tid, naar det har gjaldt Fædrelandets Sag, har vist, hvad de var: Mænd, glemmer deres Pligt overfor Hustru og Børn, overfor deres gamle? Tror De det, saa tager De fejl. Tror De, at de som hjælpeløse Faar lader sig trække til den sociale Slagterbank uden Modstand? Tror De det, mine Herrer, saa kender De ikke det danske Folk, saa kender De ikke den danske Arbejder, saa tager De fejl af ham. Hvis de Herrer vil lave et politisk Magtmisbrug, oven i Købet paa saa ringe et Flertal i det folkevalgte Ting, som her foreligger, et Flertal, der i Virkeligheden ikke eksisterer — og i den sidste Time, hvor De tror, De skal aflevere Magten —, hvis De vil lave denne politiske Voldshandling, som Arbejderne vil anse det for at være, nu vel, saa vil Arbejderne sige: Nu er der fri Bane, hvad de kan, kan vi ogsaa. De Herrer vil, som det allerede er sagt, saa en Sæd, af hvilken der vil spire en Høst, der ikke bliver vort Fædreland hverken til Gavn eller til Ære. Vold avler Vold, Misbrug af Magt ægger til det samme, hvid Bolschevisme som det, man er i Færd med her i Dag, bliver efterfulgt af rød Bolschevisme, og saa turde det være, at De, mine Herrer, der staar bagved dette, De eller Deres Børn, kommer til at betale, hvad der her bliver øvet af Uret mod Arbejderne i vort Land.

Jeg siger til Dem i Landfredens Interesse: Betænk Dem endnu, selv om det er i den ellefte Time. Lad det saa være en Mærkelighed, at man her ved tredie Behandling, hvor Udvalgets Flertal indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, alligevel sender Sagen tilbage. Lad det være en ukendt Ting; lad det være saa som saa, nu vel, det er tifold at foretrække fremfor at gøre dette Lovforslag til Lov og dermed tage Ansvaret

for de Følger, der kommer af den, de Følger, vi alle dyrt kommer til at betale. Jeg fraraader Dem at fremme dette Lovforslag, jeg fraraader Dem i hvert Fald at stemme derfor.

Ordføreren (Hauch): Det høje Ting har nu haft Lejlighed til at høre ordrige Protester og ordrigt Protestraseri mod det Lovforslag, som vi her staar overfor at skulle tage Stilling til, men det forekommer mig, at de ærede Talere er ejendommeligt inkonsekvente i deres Maade at tage Spørgsmaalet paa. Det har Gang paa Gang været hævdet fra socialdemokratisk Side — ogsaa her i Dag —, at denne Lov er en Klasselov, at den vender sig ensidigt mod Arbejderne, men jeg vil bede ærede Medlemmer være opmærksom paa, at Udvalget under sit Arbejde har modtaget Henvendelser ikke alene fra Arbejdernes Organisationer, men fra Arbejdsgivernes Organisationer af forskellig Art, at vi har haft Henvendelser fra Organisationer, som ikke repræsenterer den Klasse, som de ærede Medlemmer føler sig kaldet til at repræsentere. Naar man hævdter, at denne Lov er en Klasselov, der ensidigt vender sig mod Arbejderne, og samtidig indkasserer de Protester, der kommer fra andre Organisationer, er man derfor inkonsekvent i sit Raseri mod dette Lovforslag. Jeg havde Lejlighed til ved Sagens anden Behandling at gøre en Bemærkning om, at jeg, efterhaanden som vi mødte flere og flere Protester mod Lovforslaget, fandt disse Protester i og for sig ganske naturlige, idet de fremkom fra Foreninger, som føler deres Magtomraade indskrænket af denne Lov, og det er jo netop ogsaa det, man tilsigter med Loven: at indskrænke deres Magtmisbrug. Derfor var disse Henvendelser, saa vidt jeg forstaar, i Virkeligheden en Understregning af, at det ikke er en Klasselov, der her er Tale om, fordi alle i vort Samfund, som har Organisationer, der kan optræde som Magtfaktorer i Samfundet, søger at beskytte disse Organisationer. Endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at vi under Udvalgsbehandlingen, som jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa at referere her, havde Lejlighed til at høre Repræsentanter for Organisationerne udtale deres absolutte Misbilligelse af, at Lovgivningsmagten vilde undtage fra deres Magtomraade det, der kunde betegnes som Forfølgelse og Boykotning.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), som var første Ordfører for det socialdemokratiske Parti, gjorde